

Ἀλήθεια, ὅσῃν Ἀσία ἐφάνη ἡ χολέρα,
καὶ γίνεται μεγάλο εἰς τῆς κοιλαῖς κακός·
ἀλλ' ὅμως μὴ φοβεῖσθε, κί' ἂν ἔλθῃ ἐδῶ πέρα,
μ' ὅξυ ὁ δῆμαρχός μας τὴν διώχνει φανικό.

Souris.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Συλλογισμὸς ἀρρώστου :

— Τί διάβολο ! Τὸ καθάρσιό μου δουλεύει σ' τὰ γερά
κ' ἐγὼ νὰ μὴν μπορῶ νὰ κουνήσω τὸ χέρι μου !

Ἐπιτίθενται τὴν νύκτα λωποδύται ἐναντίον ἐνός.

Ὁ εἰς ἀρχίζει νὰ φωνάζει δυνατὰ :

— Κλητῆρες . . . χριστιανοί . . . κλέφταις . . .

Εἰς τῶν λωποδυτῶν :

— Βρὲ τί φωνάζεις, θὰ σὲ πάρῃ μυρουδιὰ ἡ ἀστυνο-
μία !

— Αὐτὸ θέλω κι' ἐγὼ . . . αὐτό . . .

— Δὲν καταλαβαίνεις ποῦ ἄμ' ἀκούσουν τῆς φωνῆς
σου, τότε ἴσα ἴσα δὲν θάλλουνε ;

[Φαντασθῆτε ! αὐτὸ τὸ γράφει τὸ Σαριβαρῆ τῶν Πα-
ρισίων, τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν καὶ εἰς
Παρισίους. Παρηγοριᾶ, κύριε Κοσσονάκε !]

Ὁ κυνηγὸς Ε. παρουσιάζεται μ' ἓνα φοβερὸ λαγὸ σκο-
τωμένο μπροστὰ σ' τὴ γυναῖκά του.

Ἡ λεπτὴ ὄσφρησις ἐκείνης ἀνακαλύπτει, εἰς αὐτὸν
ὀλίγον Καββαδίαν ἀρχαιολόγον.

— Καλὲ βρωμᾶ, ἄνδρα !

— Ὅχι δὲ ὅλος· ξεύρεις, τὸν εἶχα μισοσκοτώσει τὴν
ἄλλην Κυριακὴν ποῦ πῆγα, τὸν βρῆκα τώρα καὶ τὸν ἀπο-
τελείωσα !

ΙΔΕΑ !

Ἐπὶ πενταετίαν ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἠῤῥησε μό-
νον καθ' ἑπτακοσίας χιλιάδας καὶ οἱ στατιστικοὶ κλαίου-
ν τὴν τύχην τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους. Τί παράδοξα πάλιν ὄν-
τα αὐτοὶ οἱ Μανσόλαιοι καὶ μὲ συμπάθειο ! οἱ Καζάζηδες !
Μαίνονται διὰ τὴν αὔξησιν τῶν δυστυχῶν ! Ὡς νὰ ἐ-
πλημύρησεν ἡ εὐτυχία τοῦ κόσμου καὶ ὅταν ἐνὸς ἔθνους
ὁ πληθυσμὸς δὲν βαίνει μετὰ καλπασμοῦ, τὸ ἔθνος ἐκείνο
ἐπισθοδρομεῖ ! Ἀκριβῶς ἐγὼ φρονῶ τὸ ἐναντίον ! Καὶ
ἂν θέλῃς ἤθελα ὁ κόσμος ὅλος νὰ ἦτο κτῆμα ὀλιγίστων
ἀνδρῶν καὶ χᾶμποςων γυναικῶν. Εἶναι ἰδέα μου !

Ἰδεάτος.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΩΜΕΝ ΘΑΝΑΤΙΚΗΝ ΠΟΙΝΗΝ.

(Τοῦ εἰδικοῦ ἐκ Τεργέστη, ἀνταποκριτοῦ μας).

Ἐκπλήσσομαι ὅταν ἀκούω ὅτι ὁ Νταβέλης καὶ ὁ Πετ-
μεζᾶς ἐδολοφόνησαν, ἐλήστευσαν ἢ ἐνέπρησαν· ἡ ἀγανά-
κτησίς μου ἐπὶ πλέον ἐξεγείρεται κατὰ τῶν ἐγκλημα-
τιῶν τούτων εἰς τὸ πρῶτον ἄκουσμα τοῦ ἄθλου τῶν·
ἀλλ' ὅταν ἡ ψυχικὴ ἐρμηία ἀποκατασταθῇ ἐν ἐμοί, ὅταν
ἡ λογικὴ ἀποδιώξῃ τὸ στιγμιαῖον πάθος, οἰκτείρω τὰ
ἀτυχῆ ταῦτα ὄντα, τὰ βδελύσσομαι ἀκόμη, ἀλλ' οὐδέ-
ποτε ἡ συνειδήσίς μου ἐξήνεγκε κατ' αὐτῶν θανατικὴν
ἀπόφασιν. Ἡ ζωὴ, σκέπτομαι, εἶναι δικαίωμα ἡμῶν, ἀλλ'
ὁ θάνατος δὲν ἀνήκει ἡμῖν.

Εἰδότε ποῖοι συνήθως πίπτουσιν ὑπὸ τὴν μάχαιραν
τοῦ δημίου ; Ἡ κάλλιον, ἐσκέφθητέ ποτε ποῖαν βαθμίδα
ἐν τῇ κοινωνικῇ κλίμακῃ κατέχει ἡ λαιμητόμος ; Σπα-
νίως θὰ τὴν ἴδῃτε ἐστημένην εἰς τὰ προπύλαια ἀνακτό-
ρων ἢ ἐν ταῖς πλατείαις μεγάρων ἀρχοντικῶν, ἢ ἐν ταῖς
αὐλαῖς δημοσίων γραφείων· καὶ ὅμως ἐπὶ τοῦ τραχήλου
τῶν μεγάλων θνητῶν ἔπρεπε νὰ κρέμαται αὐτὴ μάλλον,
ἢ τὸ ἵπποτικὸν παράσημον τοῦ λαιμοῦ. Ὅχι, ἡ λαιμη-
τόμος εἶναι τὸ κατάντημα τῆς κοινωνικῆς ἐκείνης τά-
ξεως, ἡ ὁποία σωματικῶς μὲν τρέφεται ὑπὸ ἄρτου ξηροῦ
βεβρεγμένου εἰς τὸν ἰδρώτα, πνευματικῶς δὲ ὑπὸ τῆς
ἀμαθείας καὶ τῆς διαφθορᾶς.

Πᾶν εἶδος συναισθήματος μὲ κατέχει πρὸ τῶν ποικί-
λων μορφῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωῦσμοῦ· ἀλλὰ κλειῶ ἐκ
φρίκης τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κεφαλὴν τοῦ
ὁμοίου μου χωριζομένην τοῦ σώματος αὐτῆς καὶ πίπτου-
σαν πρὸ τῶν ποδῶν μου ! Νομίζετε ὅτι ὁποιονδήποτε ἀ-
δίκημα καὶ πάντα ὁμοῦ ἐξισοῦνται μὲ τὸ στυγερόν αὐτὸ
ἐγκλημα ; Καὶ τίς ποτε ἀφῆρσε τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου
τόσον ἀταράχως, τόσον πανδήμως καὶ μετὰ τοσούτου συ-
ειδότητος μεθ' ὅσου ἡ πολιτεία ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν τῶν ἰδίων
τέκνων τῆς ; Δεῖξατέ μου ἓνα μόνον κακοῦργον, διατε-
λοῦντα ἐν ψυχικῇ γαλήνῃ, ὅστις διέπραξεν ἐγκλημα στυ-
γερόν· ἀλλ' ὑπενθυμήσατέ μου, καὶ ἀπαξ ἔστω τὴν πο-
λιτείαν κατεχομένην ὑφ' οἰουδήποτε πάθους, ὁσάκις ἀ-
πεκεφάλισεν, ἐν ᾧ ἐγὼ δύναμαι νὰ δεῖξω ὑμῖν καφαλὰς
ἀθῶως ἀποκοπείσας ὑπὸ τὸ κράτος ἀσυγγνώστου πλάνης !

Ἀλλὰ τίνες σεῖς, οἱ στέλλοντες τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν
εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ παρὰ τίνος ἐλάβετε τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην ; Στήριζετε ἄρα αὐτὴν ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἢ ἐπὶ
τοῦ ἀνθρωπίνου δικαίου ; τὴν εὐρίσκετε τοῦλάχιστον εἰς
τοὺς Κώδικας τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν ἄλλων ζώων ;
ἀλλ' εἶναι δυνατόν ἐν τῷ θεῷ νόμῳ νὰ ὑπάρχῃ ἀναγε-
γραμμένη διάταξις περὶ θανατικῆς ποινῆς, ἐν ᾧ κατ' αὐ-
τὸν ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται, ἢ δὲ ψυχὴ μεθίσταται εἰς
τὰς αἰωνίους μονὰς, ἀφοῦ δὲν τῇ ἐδόθη καιρὸς νὰ μετα-
νοήσῃ κἂν ἐπὶ τῆς γῆς ; Εἶναι δυνατόν ἀκόμη νὰ σκο-
πῇται δι' αὐτῆς ἐπίγειος τιμωρία, ὅπότεν ἡ λαιμητό-
μος ἀπαλάσσει τὸ σαρκίον τῶν ἐπίγειων δεσμῶν ; Πότε
δὲ ὁ λέων ἢ ὁ μύρμιγξ κατεδίκασε τὸν σύντροφον αὐτοῦ
εἰς τὴν στυγεράν καὶ ἀπονενωμένην ποινὴν, μάλιστα το-
σοῦτον πανδήμως ;

Τίς σᾶς εἶπεν ὅτι ἡ γκιλοτίνη καὶ οἱ δῆμιοί τῆς πα-
ραδειγματίζουν τοὺς λαούς ; μὴ ἐκλαμβάνετε αὐτὰ ὡς
κατήχησιν ἢ χρηστομάθειαν, ἢ μήπως ἀγνοεῖτε ὅτι ἡ
χύσις τοῦ αἵματος οὐδέποτε ἐχρησίμευσεν ὡς παιδαγω-
γικὸν μέλημα, οἱ δὲ λαοὶ ἔχουσι χρεῖαν παιδαγωγίας.

Νομίζετε ἴσως ὅτι ἱκανοποιεῖτε τὸν παθόντα διὰ τῆς τιμωρίας σας αὐτῆς; ἀλλὰ τὸν ἐρωτήσατέ ποτε ἢ τοῦλάχιστον ἐρωτήσατέ τινα τῶν προσφιλῶν αὐτῷ ἐπιζώντων;—Μὴ, θὰ σᾶς εἴπῃ, μὴ φονεύετε τὸν ἄθλιον αὐτὸν, ἀλλ' ἀφετέ τον νὰ ζῇ ὑπὸ τὸν αἰώνιον ἐλεγχον τοῦ συνειδότης του! . . ἴσως καὶ μετανοήσῃ ἀκόμη!

Πλὴν εἶπατέ μοι πρὸ πάντων, σεῖς οὔτινες τόσο ἀπαθῶς κόπτετε κεφαλὰς ἀνθρώπων, ἐσκέφθητέ ποτε νὰ διδάξητε αὐτὰς, νὰ διαμορφώσητε αὐτὰς ἀνθρωπίνως; Τίς ποτε ἐμερίμνησεν περὶ τοῦ Νταβέλη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς προέκυψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν μητρικῶν σπλάγχων, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐναπέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸν σάκκον τῆς λαϊμητόμου; Ἡξεύρετε ἂν ἔχη καὶ τίς ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἂν ἐγεννήθη εἰς πόλιν ἢ εἰς φάραγγα, ἂν ἐθήλασε μητρικὸν ἢ ἄλλου τινος ζώου γάλα, ἂν τὰς πρώτας αὐτοῦ λέξεις ἐψέλλισεν ὑπὸ στέγην ἢ ὑπὸ σπήλαιον, ἂν τὰ παιδικὰ αὐτοῦ μαθήματα ἐδιδάχθη εἰς σχολεῖον ἢ εἰς λιμέριον, ἂν τέλος ἔζησε μεταξὺ ἀνθρώπων ἢ μεταξὺ θηρίων; Καὶ θέλετε ὕστερον νὰ αἰσθανθῇ, νὰ διανοηθῇ, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ καθὼς ὑμεῖς τὸ θηρίον αὐτό; Φανῆτε ὅμως σεῖς εὖσπλαγχνοι πρὸς τοὺς ὁμοίους ὑμῶν, πρὸς τὰ θηρία ἀκόμη τὰ ἀτίθασσα, ἅτινα συλλαμβάνετε, κλείετε ἐντὸς κλωθίων σιδηρῶν καὶ ἐξημερώνετε! ἢ νομίζετε ὅτι οἱ κακοποιοὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ κυριευομένη ὑφ' ἐνὸς μόνου πάθους, σύρεται μοιραίως πρὸς αὐτὸ ὡς ὑπὸ μαγνητικῆς ἀκαταπονήτου δυνάμεως, εἶναι ἄξιοι σκληροτέρως τύχης, ἢ ὅσον ἡ ἐξευγενισμένη καὶ προοδευτικὴ κοινωνία; Ὅχι ὁ ὀρεσιβίωτος ἐκεῖνος ληστής εἶναι ἀνωτέρως ἡθικῆς ἀξίας τοῦ ἐν μεγαλοπόλει καὶ ὑπὸ μέγαρον ἐνδικοιτωμένου· ὁ δὲ δολοφόνος ἢ ὁ ἐμπρηστής ἐκ βαρείας ἴσως ὕβρεως τῆς τιμῆς αὐτοῦ, ἢ ἀσπλάχνου ἀρπαγῆς τῶν πενιχρῶν βιοποριστικῶν του μέσων—εἶναι πολλῷ ἐντιμώτερος τῶν ἐξηυγενισμένων μοιχῶν, τῶν δολοφόνων τῆς ἡθικῆς, τῶν ἀγαλλομένων εἰς τὴν θέαν τοῦ γυνόν παιδὸς ὀρφανοῦ καὶ τῆς ἐπαίτιδος χήρας! Μὴ λησμονῆτε δὲ ὅτι οἱ ἄγριοι ἐκεῖνοι ἀνθρώποι κρύπτουσιν ἐν ἐκυτοῖς ἀρετὰς, αἵτινες τοὺς ἄγουσιν πολλάκις οὐχὶ πρὸ τῆς λαϊμητόμου, ἀλλὰ πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς πατρίδος, ἐν ᾧ ἐφ' ἐκατέρως τῶν αἱματηρῶν σκηνῶν οἱ εὐγενεῖς πολῖται ἀποτελοῦσι συνήθως τὸ φιλοθέαμον κοινόν!

Μὴ, ἐν ὀνόματι τοῦ θείου καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου δικαίου, μὴ ἀφαιρῆτε τὴν ζωὴν τῶν ὁμοίων σας, διότι παρ' οὐδενὸς ἐλάβετε τὸ δικαίωμα αὐτό. "Ολαὶ αἱ θεωρίαι σας καὶ ὅλοι οἱ δικαιολογητικοὶ σας λόγοι δὲν ἰσοφαρίζουσι μὲ μίαν ῥανίδα αἵματος. Δὲν ὠχρίατε ὁσάκις βλέπετε τὸ πρόβατον συρόμενον εἰς τὸ σφαγεῖον, ἢ ὁσάκις κόπτουσι τὴν κεφαλὴν περιστρεφῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας; καὶ μένετε ἀπαθεῖς εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν πρὸ τῆς λαϊμητόμου; Μὴ δὲ ἐκπλήττεσθε, μηδὲ ἀπορῆτε, διότι ἀλλαχοῦ καίουσιν τοὺς θνητοὺς ἢ τοὺς θάπτουσι ζῶντας· καὶ σεῖς καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὸ αὐτὸ συμπίπτετε κατάντημα καὶ μόνον οἱ τρόποι εἰσὶ διάφοροι. Ἰσως ἐκεῖνοι ἔχουσι καὶ τινα δικαιολογίαν. Σεῖς οὐδεμίαν δὲν ἔχετε! ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀνάγκην δύνασθε νὰ προβαλῆτε ὡς δικαιολόγημα. Διὰ τῆς θανατικῆς ποινῆς περιπίπτετε εἰς ἀναχρονισμόν χιλιᾶδων ἐνιαυτῶν. "Αν ἔχετε τὴν συναίσθησιν ὄντος ὑπερτέρου ἐμοῦ, τὸ ὄν αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς συγχωρήσῃ ποτέ. Τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς ἐδόθη ἡμῖν, τὸν θάνατον κρατεῖ μόνος ὁ Θεός.

Δόκ.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου **ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ** Ὁδὸς Σταδίου

(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ ἀρωματικώτατοι, λεπτότατοι, νέκταρ διὰ θεοῦς, ποίησις τῶν τραπεζῶν, μὲ τὰ φρούτα ἰδίως ἀπαράμιλλοι.

ΟΙΝΟΙ ΜΕΛΑΝΕΣ πλήρεις ζωῆς, δυναματικοί, βάλαμον, μὴ φέροντες καμμίαν ζάλην, **ἄδολοι**.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ λευκοῦ τιμᾶται μόνον **1 δραχμῆς**.

ΕΚΑΣΤΗ ΦΙΑΛΗ μέλανος τιμᾶται μόνον **90 λεπτῶν**.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν **Κεντρικὴν Ἀποθήκην** διότι ἡ μεγίστη δημοτικότης τῶν οἶνων τούτων προκαλεῖ τὰς παραποιήσεις.

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου.

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΑ

ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγειον τῆς Οἰκίας **Κ. Λελοῦδα**, μεταξὺ τῶν καταστημάτων **Στεφ. Γαβαλά** καὶ **Ι. Κοκοροπούλου**.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΦΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

Μέλανος οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).